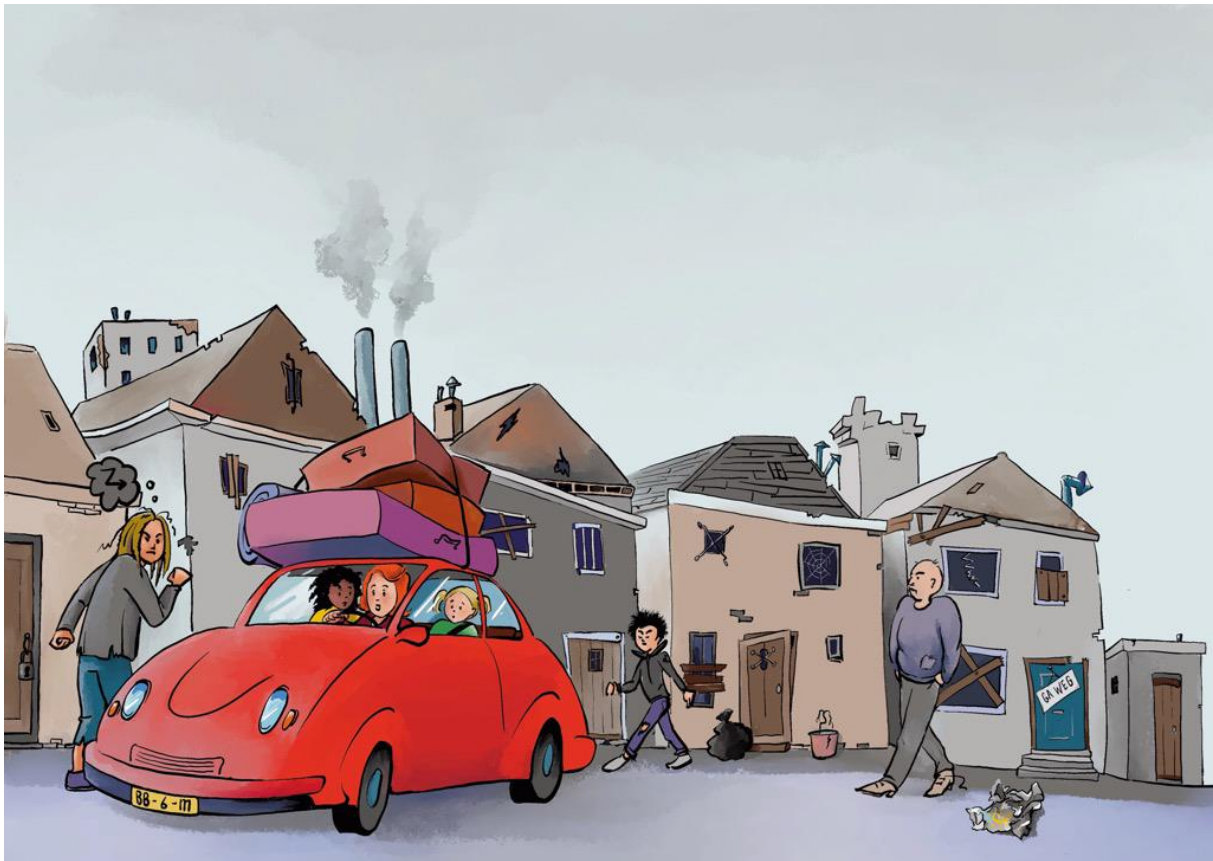

De tafel, stoelen, bedden, kasten, fietsen en koelkast waren die ochtend al in een grote vrachtauto geladen die alvast vooruit was gereden.

Toen alles was ingepakt, sjouwden ze de koffers één voor één naar de auto waar mama alles inlaadde.

Daarna stapten ze in de auto en gingen ze op weg naar dat verre vreemde land.

Eindelijk waren ze bij de grote boom. Maar... wat was dát? Er stond een bord bij de weg waarop stond geschreven: 'Lieve Mensenstad' met een pijl die naar *links* wees.

Mama dacht: we zijn hier dicht bij de stad waar wij naartoe moeten. De mensen hier weten vast en zeker waar de stad is. En dus gingen ze naar links...

Toen ze bijna bij de poort waren, ging die plotseling dicht.

Nu konden ze er niet meer uit...

Ze waren gevangen in Lelijke Mensenstad!

Dit jaar zou hij met een beter plan komen. Hij had iets bedacht wat nog veel lelijker was dan de vorige keer...

Morgenochtend zou hij alle lelijke mensen bij elkaar roepen op het grote plein voor het paleis en dan zou hij vertellen wat hij had bedacht. Maar eerst ging hij slapen. Het was al laat.

Hij sliep niet in een bed, want dat was stuk, maar bij de hond in

de mand. Die durfden de lelijke mensen vorig jaar niet stuk te maken want het was een lelijke hond met grote tanden!

8

Bibi, Bella en mama deden net alsof ze wegfietsten, maar verstopten zich even later stiekem achter een muurtje. Mama keek door een gat in de muur en zei na een tijdje: 'Kom, kinderen.'

De hele dag vierden ze feest. Ze dansten en zongen en gingen met z'n allen lekker eten tot 's avonds laat. Alle kinderen mochten zelf weten hoe laat ze die avond naar bed gingen.

EINDE

Deel Stickervel

